

ศตวรรษที่ 18 (ประมาณ 1660 - 1780)

ศตวรรษที่ 18 ในวรรณคดีอังกฤษมีชื่อเรียกหลายชื่อ เช่น The Age of Enlightenment ซึ่งนับว่าเป็นสมัยแห่งความเจริญก้าวหน้าในหลาย ๆ ด้าน ทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ วิชาการ ปรัชญา ฯลฯ นักปราชญ์บางท่านเรียกยุคนี้ว่า Neoclassical Age ด้วย เพราะคนในสมัยนั้นหันกลับไปสนใจศึกษาวรรณกรรมของกรีกและโรมันโบราณ นักประพันธ์และกวีก็นิยมวรรณคดีและลักษณะการเขียนของกรีกและโรมันโบราณด้วย คำประพันธ์ร้อยกรองในศตวรรษที่ 18 ทอนตันและคอนปลายศตวรรษมีลักษณะที่ต่างกันหลายประการ

ลักษณะคำประพันธ์ร้อยกรองศตวรรษที่ 18 ทอนตัน

กวีนิยมเขียนเรื่องเกี่ยวกับสังคมหรือส่วนรวมมากกว่าที่จะเขียนเรื่องส่วนตัวของใครหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กวีให้ความสำคัญของมนุษย์ในฐานะที่อยู่ในสังคมมากกว่ามนุษย์ที่มีลักษณะ เฉพาะตัว ดังที่ Samuel Johnson ผู้เป็นบุคคลสำคัญในวรรณคดียุคนั้นได้กล่าวไว้ว่า

"The business of a poet... is to examine not the individual but the species; to remark general properties and large appearances. He does not number the streaks of the tulip, or describe the different shades in the verdure of the forest. He is to exhibit in his portraits of nature such prominent and striking features as recall the original to mind..."

เรื่องซึ่งเป็นที่นิยมในศตวรรษที่ 18 ทอนตัน เป็นเรื่องเกี่ยวกับความคิดทางปรัชญาทั่วไป เช่น เรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ จักรวาล สังคม เป็นต้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ "An Essay on Man" ของ Alexander Pope ซึ่งเกี่ยวกับตำแหน่งและหน้าที่ของมนุษย์ในฐานะที่อยู่ในจักรวาลและสังคม เป็นต้น เมื่อกวีนิยมเขียนเรื่องที่ไม่เฉพาะตัวเช่นนี้ กวีจึงไม่นิยมแสดงอารมณ์ส่วนตัวลงไปโดยตรงในคำประพันธ์ของเขา

นอกจากเรื่องความคิดทางปรัชญาโดยทั่วไปแล้ว ศตวรรษที่ 18 ทอนตัน ยังได้ชื่อว่าเป็นยุคที่กวีและนักเขียนนิยมเขียนเรื่องเสียดสีสังคม (satire) การเสียดสีสังคมนั้นคลุมหลายด้าน เป็นต้นว่าทางด้านการเมือง บุคคล และวรรณคดี "The Dunciad" ของ Alexander

Pope เป็น satire ที่โจมตีนักวิจารณ์วรรณคดี เรื่อง "The Rape of the Lock" ของ Pope เป็น satire ที่กวีเขียนล้อตระกูลขุนนาง 2 ตระกูลที่ทะเลาะกัน เรื่องการขโมยปอขม จุดประสงค์ของการเขียน satire นั้น กวีเชื่อว่าเป็นการปรับปรุงสั่งสอนสังคมให้ดีขึ้นเพื่อว่าคนในสังคมจะได้ทราบข้อบกพร่องของตนเพื่อจะได้ละอายและแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น ๆ ต่อไป ลักษณะของการขบสั่งสอนอาจกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะที่เด่นอย่างหนึ่งของสมัยศตวรรษที่ 18 ก่อนกัน การสั่งสอนที่มีอยู่ในคำประพันธ์เรียกว่า didacticism เราจะเห็นได้ว่าโคลงของ Thomas Gray เรื่อง "To a Favourite Cat, Drowned in a Tub of Goldfishes" ก็ยังมีคำสั่งสอนแทรกอยู่ ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องเล่าด้วยความขบขันก็ตาม หรือ "An Essay on Man" ของ Pope จะเห็นได้ว่ามีคำสั่งสอนเสมอ

รูปแบบคำประพันธ์ร้อยกรองที่นิยมใช้

heroic couplet เป็นรูปแบบคำประพันธ์ที่นิยมกันแพร่หลายในสมัยศตวรรษที่ 18 ก่อนกัน heroic couplet มีลักษณะดังนี้คือ แต่ละบรรทัดเขียนในรูปแบบของ iambic pentameter สัมผัสท้ายบรรทัดเป็นคู่ ๆ คือ aa, bb, cc etc ส่วนมากประโยคที่กวีพูดข้อความในประโยคมักจบใน 2 บรรทัด แต่ละบรรทัดอาจมีช่วงหยุดตรงกลางบรรทัดซึ่งเรียกว่า caesura การใช้ heroic couplet นี้เหมาะสมกับเนื้อหาที่กวีต้องการพูดซึ่งเกี่ยวกับความคิดทางปรัชญา เพราะใส่ความคิดลงไปไ้มากกว่าการใช้รูปแบบการเขียนชนิดอื่น เช่น Sonnet ซึ่งจำกัดจำนวนบรรทัดว่าต้องเขียนให้จบใน 14 บรรทัด

ส่วนในเรื่องการใช้ภาษา กวีนิยมใช้ภาษาที่แตกต่างไปจากภาษาของร้อยแก้ว เช่นคำว่า bird กวีใช้คำว่า feathered choir แทน หรือคำว่า flowers เรียกว่า vegetative tribe เป็นต้น บางครั้งกวีมักใช้คำที่เอามาจากวรรณคดีกรีกและโรมันโบราณ กวีมักเรียกหญิงสาวว่า nymph ซึ่งเป็นคำที่พบในนิยายปรัมปราของกรีก เป็นต้น

ลักษณะคำประพันธ์ร้อยกรองศตวรรษที่ 18 ตอนปลาย

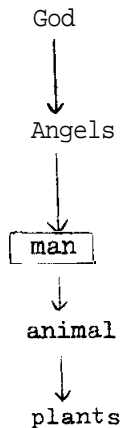
เนื้อหาและรูปแบบของคำประพันธ์ร้อยกรองสมัยศตวรรษที่ 18 ตอนปลาย ต่างกับศตวรรษที่ 18 ก่อนกัน ศตวรรษที่ 18 ตอนปลาย เริ่มมีอิทธิพลความคิดของสมัย Romanticism เข้ามา

กวีไม่นิยมเขียนเรื่องมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป หรือเรื่อง satire ซึ่งกวีในสมัยศตวรรษที่ 18 คอนตันนิยม กวีสมัยศตวรรษที่ 18 คอนปลายเริ่มนิยมเขียนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกส่วนตัว เกี่ยวกับธรรมชาติและคนในชนบท เป็นต้น Oliver Goldsmith บรรยายความรู้สึกส่วนตัวเกี่ยวกับหมู่บ้านที่ถูกคนทอดทิ้งเพราะคนในหมู่บ้านต้องไปหางานทำในเมืองหลวง เนื่องจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมในโคลง "The Deserted Village" Thomas Gray เขียนเกี่ยวกับหลุมฝังศพในโคลง "Elegy Written in a Country Churchyard" เป็นต้น โคลงของ William Blake หลายโคลงที่แสดงลักษณะเฉพาะของกวีเองโดยที่ไม่ได้เหลือเค้าของโคลงสมัยศตวรรษที่ 18 คอนตันเลย กวียังคงนิยมใช้ heroic couplet บ้าง เช่นใน "The Deserted Village" ของ Oliver Goldsmith แต่บางโคลงของ William Blake และของ Gray กวีไม่นิยมใช้ heroic couplet แต่ใช้ quatrain ซึ่งมีลักษณะการเขียน 4 บรรทัดใน 1 stanza ซึ่งเป็นแบบแผนที่ไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนแบบ heroic couplet ใน 1 quatrain อาจมี rhyme scheme เป็น abab หรือ abba เป็นต้น การใช้ภาษาก็มีการเปลี่ยนแปลง กวีเริ่มนิยมใช้ภาษาง่าย ๆ ที่คนทั่วไปใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่นิยมใช้คำที่ใช้เฉพาะในคำประพันธ์ร้อยกรอง แบบกวีในสมัยศตวรรษที่ 18 คอนตัน การใช้ภาษาง่าย ๆ นี้ จะเห็นได้ชัดเจนขึ้นในสมัยโรแมนติก

From "An Essay on Man" (Epistle II)

Alexander Pope เขียน "An Essay on Man" ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน (epistles) แต่ละตอนว่าด้วยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวมนุษย์ เช่น มนุษย์กับจักรวาล มนุษย์กับสังคม เป็นต้น Pope แสดงความเห็นที่เกี่ยวกับมนุษย์ว่าอยู่ในตำแหน่งใดในจักรวาลและควรมีความสัมพันธ์กับจักรวาลอย่างไร เขาเรียงลำดับชั้นความสำคัญและความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ในจักรวาล ซึ่งเรียกว่า Chain of Being จากชั้นสูงไปต่ำ ดังนี้คือ

Pope มีความเห็นว่าจักรวาลจะดำเนินไปอย่างมีระเบียบ ถ้าแต่ละชั้นตอนอยู่ในตำแหน่งของตนไม่ก้าวร้าวหน้าที่ในตำแหน่งอื่น เช่น ถ้าคนอยากเป็นเทวดาก็จะกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ของทั้งระบบ

ตัวอย่างจาก epistle II บางตอนซึ่งยกมานี้แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกและความคิดของ Pope ที่มีต่อมนุษย์ว่าการที่มนุษย์มีตำแหน่งอยู่ตรงกลางของ Chain of Being นี้ ทำให้มนุษย์มีแนวโน้มทั้ง 2 ทาง คือทั้งฝ่ายสูงและฝ่ายต่ำ

รูปแบบการเขียน "An Essay on Man" คือ heroic couplet ซึ่งเป็นที่นิยมในคอนันศตวรรษที่ 18 แต่ละบรรทัดเขียนเป็น iambic pentameter มี rhyme คือ aa bh cc etc เช่น

Know then thyself, presume not God to scan,
The proper study of mankind is man

โดยมากความคิดที่จบในหนึ่งประโยคมักรวมอยู่ใน 2 บรรทัด แต่ละบรรทัดอาจจะมี
ช่วงหยุดกกลางบรรทัด (caesura) ซึ่งส่วนมากจะสังเกตได้จากเครื่องหมาย , หรือ ;

From

An Essay on Man (Epistle II)

Know then thyself, presume not God to scan,
The proper study of mankind is man.
Placed on this isthmus of a middle state,
A being darkly wise, and rudely great:
With too much knowledge for the **sceptic's** side,
With too much weakness for the stoic's pride,
He hangs between; in doubt to act, or rest;
In doubt to deem himself a God, or beast;
In doubt his mind or body to prefer;
Born but to die, and **reas'ning** but to err;
Alike in ignorance, his **reason** such,
Whether he thinks too little or too much:
Chaos of thought and passion, all confused;
Still by himself abused or disabused;
Created half to rise, and half to fall;
Great lord of all things, yet a prey to all;
Sole judge of truth, in endless error hurled:
The glory, jest, and riddle of the world!

Alexander Pope

uestions

1. What does Pope suggest by using the word "darkly wise" and "rudely great"?

2. Explain what Pope means in line 16.
3. What do you think is Pope's feeling about man? Does he have only negative feeling? Explain and give examples.
4. Do you think the structure of the poem in heroic couplet is suitable for the expression of the thought? Explain.

Zimri

Dryden เขียนโจมตีบุคคลที่พยายามล้มบัลลังก์ของพระเจ้า Charles ที่ 2
Zimri (Duke of Buckingham) เป็นบุคคลหนึ่งในกลุ่มที่ Dryden เขียนเสียดสี

In the first rank of these did Zimri stand:

A man so various, that he seem'd to be

Not one, but all mankind's epitome.

Stiff in opinions, always in the wrong;

Was everything by starts, and nothing long:

But, in the course of one revolving moon,

Was chemist, fiddler, statesman, and buffoon;²

Then all for women, painting, rhyming, drinking,

Besides ten thousand freaks that died in thinking.

Blest madman, who could every hour employ,

With something new to wish, or to enjoy!

Railing³ and praising were his usual themes;

And both, to show his judgement, in extremes;

So over violent, or over civil,

That every man with him, was God or Devil,

In squandering wealth was his peculiar art:

Nothing went unrewarded, but desert.

Beggar'd by fools, whom still⁴ he found too late:

He had his jest, and they had his estate.

¹ one month

² a person

foolish in

behavior

³ criticizing,
attacking

⁴ always

Be laugh'd himself from court; then sought relief
 by forming parties, but could ne'er be chief;
 For, spite⁵ of him, the weight of business fell
 On Absalom and wise Achitophel;
 Thus wicked but in will, of means bereft,⁶
 He left not faction,⁷ but of that was left.

6 lost his wealth
 7 small political group

(From "Absalom and Achitophel")

John Dryden

Questions

1. What kind of man is Zimri ?
2. What good side of Zimri do you find from this poem?
3. What is the tone of the whole excerpt ? Point out some words or lines that show the tone.

โคลงคือไปนี้ทักทอนมาจากเรื่อง "The Rape of the Lock" ของ Alexander Pope เนื้อเรื่องมีเค้าโครงมาจากเรื่องจริงในสมัยนั้นเกี่ยวกับตระกูลขุนนางสองตระกูลทะเลาะกันเพราะชายหนุ่มของตระกูลหนึ่งแอบไปลักปอขอมของหญิงอีกตระกูลหนึ่ง Pope อยากให้สองตระกูลนี้คืนดีกันจึงเขียนโคลงล้อเลียนและให้ชื่อว่า "The Rape of the Lock" การเขียนอยู่ในแบบที่เรียกว่า mock - heroic poem คือการใช้เนื้อเรื่องให้ตรงข้ามกับ Style การเขียน โดยใช้เนื้อเรื่องที่ไม่ใคร่สำคัญหรือจริงจังนัก แต่ใช้ลีลาการเขียนในระดับสูงซึ่งนิยมใช้กับมหากาพย์ (epic) ตัวอย่างของ mock - heroic poem ในวรรณคดีไทยคือเรื่องระเด่นลันได เนื้อเรื่องกวีใช้เรื่องของแขกสองคนทะเลาะกัน แต่ใช้ลีลาการเขียนเหมือนกับที่ใช้ในเรื่องสำคัญที่เกี่ยวกับพระเจ้าแผ่นดิน เช่น เรื่องอิเหนา หรือรามเกียรติ เป็นต้น ตัวอย่างจากเรื่องระเด่นลันไดข้างล่างนี้ จะทำให้นักศึกษาเข้าใจลีลาการเขียน mock - heroic poem คีขึ้น

มาจะกล่าวมทไป
 เสวยราชย์องค์เดียวเที่ยวรำภา
 อยู่ประสาทเสาคอคยอกค้วน
 มีทหารหอนเห่าเฝ้าเียงยาม

ถึงระเด่นลันไดอนาธา
 ความคลาดเสาชิงช้าหน้าโบสถ์พรามณ์
 กำแพงแก้วแล้วลั่นค้ายเรือพวนาม
 คอยปราบปรามมิจงามิตรที่คิดร้าย

การใช้ mock - heroic style นี้ก่อให้เกิดอารมณ์ขัน โคลงที่คัดลอกมาจาก "The Rape of the Lock" และ "On a Favourite Cat, Drowned in a Tub of Goldfishes" ก็จัดเป็นโคลงประเภท mock - heroic นักศึกษาจะสังเกตเห็นได้ว่าในตอนที่ยัดลอกมาจาก "The Rape of the Lock" เป็นตอนที่ Belinda นางเอกของเรื่องแต่งตัว แต่ Pope ใช้ Grand Style ที่ใช้กันใน epic มีการกล่าวถึงการแต่งตัวในลักษณะวิจิตรพิสดาร เหมือนกับเป็นพิธีกรรมทางศาสนาที่สำคัญ บางครั้งก็เอาเทพนิยายจาก mythology เข้ามา เกี่ยวข้องด้วย

ส่วนในโคลง "On a Favourite Cat....." ก็เช่นกัน เนื้อเรื่องเป็นเรื่องของแมวจนนำแมวไว้ใช้ เหตุการณ์บางอย่างใน mythology มาช่วยในการดำเนินเรื่อง กล้วยเหมือนกับเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับบุคคลสำคัญ

From "The Rape of the Lock"

And now, **unveil'd**, the toilet stands **display'd**,¹ dressing table
 Each silver vase in mystic order laid.
 First, **rou'd** in white, the **nymph**² **intent** adores, ² ทูคำอธิบาย
 With head **uncover'd**, the cosmetic **pow'rs**.
 A **heav'nly** image in the glass appears,
 To that she bends, to that her eyes she rears;
 Th'**inferior priestess**,³ **at** her **altar's** side, ³ the maid
 Trembling begins the sacred rites of Pride.
Unnumber'd treasures ope at once, and here
 The various **off'rings** of the **world** appear;
 From each she nicely culls with curious toil,
 And decks the goddess with the **glitt'ring** spoil.
 This casket **India's** glowing gems unlocks,
 And all Arabia breathes from yonder box.
 The tortoise here and elephant **unite**,
Transform'd to combs, the **speckle'd**, and the whits.
 Here files **of** pins extend their shining rows,
 Puffs, powders, patches, bibles, **billet-doux**.⁴ ⁴ love letters

On a Favourite Cat, Drowned in a Tub of Goldfishes

'Twas on a lofty vase's side,
 Where China's gayest art had dyed
 The azure¹ flowers that blow,
 Demurest of the tabby² kind,
 The pensive Selima reclined,
 Cased on the lake below.

1 blue
 2 gray or brown
 cat with stripes

Her conscious tail her joy declared;
 The fair round face, the snowy beard,
 The velvet of her paws,
 Her coat that w'ith the tortoise vies,
 Her ears of jet,³ and emerald eyes,
 She saw; and purred applause.⁴

3 black
 4 breathed joyously

Still had she gazed, but midst the tide
 Two angel forms were seen to glide,
 The Geni⁵ of the stream:
 Their scaly armour's Tyrian hue⁶
 Through richest purple to the view
 Betrayed a golden gleam. ,

5 spirit of the stream
 6 the color of bluish-red

The hapless Nymph with wonder saw:
 A whisker first, and then a claw
 With many an ardent wish
 She stretched, in vain, to reach the prise =
 What female heart can gold despise ?
 What Cat's averse to Fish ?

Presumptuous⁷ maid! with looks intent
 Again She stretched, again she bent,
 Nor knew the gulf between.
 (Malignant Fate sat by, and smiled.)
 The slippery verge her feet beguiled;
 She tumbled headlong in!

7 too bold

Sight times emerging from the flood
 She mewed to every watery God
 Some speedy aid to send.
 No dolphin came, no Nereid stirred,
 Nor cruel Tom nor Susan heard =
 A favourite has no friend!

From hence, ye Beauties, undeceived,
 Know one false step is ne'er retrieved,⁸
 And be with caution bold:
 Not all that tempts your wandering eyes
 And heedless hearts, is lawful prise,
 Nor all that glisters, gold!

8 recovered

Questions

1. What makes the cat drowned?
2. Notice the words Gray used with the cat. In stanza 4, he used the word "Nymph"; in stanza 5, the word "presumptuous maid". Does the poet only talk about a drowned cat? What else does he imply ?
3. What is the tone of the poem ?
4. Point out the lesson(s) the poet gives in the poem.
5. Give examples of the mock-heroic devices used in this poem.

William Blake (1757 - 1828) นอกจากเป็นกวีแล้วยังมีอาชีพทางค้าและสลักและวาดรูปด้วย กวีนิพนธ์ที่มีชื่อเสียงของ Blake คือ "Songs of Innocence and Songs of Experience" นอกจากเขียนโคลงแล้ว เขายังวาดรูปประกอบโคลงด้วย นอกจากนั้นโคลงที่มีชื่ออื่นๆ ได้แก่ "The Marriage of Heaven and Hell" นักวิจารณ์วรรณคดีเห็นพ้องกันว่างานของ Blake มีลักษณะเฉพาะตัว และกวีผู้นี้เป็นกวีที่นักวิจารณ์ในศตวรรษที่ 20 สนใจเป็นอย่างยิ่ง

โคลงของ Blake ที่ยกมาในหนังสือ ยกเว้น "To see a World in a Grain of Sand" มาจาก "Songs of Innocence" และ "Songs of Experience" ซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะตรงข้ามของสภาพจิตของคน Blake ให้คำอธิบายว่าเป็น "Contrary States of Human Soul" Blake มักใช้คำง่าย แต่กินความหมายลึกซึ้ง และใช้สัญลักษณ์ (symbols) ในหลายโคลง

To see a World in a Grain of Sand,
And a Heaven in a Wild Flower,
Hold Infinity in the palm of your hand,
And Eternity in an hour.

William Blake

Questions

1. How is a "World" seen in "a Grain of Sand"? What similarity do they have?
2. What do you think is in common between "a Heaven" and "a Wild Flower"?
3. How are the last two lines related to the idea in the first two lines?
4. What kind of person would see reality as described in these four lines?

The Clod and the Pebble

Love seeketh not Itself to please
 Nor for itself hath any care:
 But for another gives its ease.
 And builds a Heaven in Hells despair.

So sang a little Clod of Clay
 Trodden with the **cattles** feet:
 But a Pebble of the brook
 Warbled* out these meters meet.   * sang

Love seeketh only Self to please.
 To bind another to Its delight:
 Joys in **another's** loss of ease.
 And builds a Hell in Heavens despite.

William Blake

Questions

1. What **kind** of love does the **clod** represent? Do you agree?
  2. Does **the** pebble represent the same kind of love that the **clod** gives?
  3. Are the **clod** and the pebble suitable symbols for the idea of **love** in this **poem**? Discuss.
-

Infant Joy

I have no name
 I am but two days old -
 What shall I call thee?
 I happy am
 Joy is my name --
 Sweet Joy befall thee!

Pretty joy!

Sweet joy but two days old.
 Sweet joy I call thee:
 Thou dost smile.
 I sing the while
 Sweet joy befall thee.

Infant Sorrow

My mother groaned! my father wept.
 Into the dangerous world I leapt:
 Helpless. Naked. Piping loud:
 Like a fiend* hid in a cloud.   * devil

Struggling in my fathers hands:
 Striving against my swaddling bands:
 Bound and weary I thought best
 To sulk upon my mothers breast.

• • • •

William Blake

Questions

1. Who are the speakers in "Infant Joy"?
2. How does the refrain of "Sweet joy befall thee!" contribute to the poem?
3. Who is the speaker in "Infant Sorrow"? What is his reaction to the surrounding?

4. **What** is the attitude of "**Infant** Sorrow" to the world ? Point out words that show his attitude.
5. Compare the attitude toward baby and life from both poems.
6. The forms of the two poems are different. How is the form in "Infant Joy" suitable to the "**Songs** of Innocence"?

Nurse's Song

When the voices of children are **heard** on the green
 And laughing is heard on the hill,
My heart is at rest within my breast
 And everything else is still.

Then come home my children the sun is gone down
 And the dews **of** night arise
 Come come leave off play, and let us away
 Till the morning **appears** in the skies.

No no let us play, for it is yet **day**
 And we cannot go to sleep
 Besides in the sky, the little birds fly
 And the hills are **all** covered with sheep.

Well well go **&** play till the light fades **away**
 And then go home to bed
 The little ones leaped **&** shouted **&** laugh'd
 And all the hills echoed.

William Blake

Nurses Song

When the voices of children are heard on the green
And whisperings are in the dale:
The days of my youth rise fresh in my mind,
My face turns green and pale.

Then come home my children, the sun is gone down
And the dews of night arise
Your spring & your day, are wasted in play
And your winter and night in disguise.

William Blake

Compare the two songs and show the different world views of
the nurses.
